

بیانیه ۱۶ آذر

جایگاه کمونیست ها در جنبش جاری

در مبارزات ضد استبدادی و نیز ضد سرمایه داری تاریخ معاصر ایران و مشخصا در دو دوره دیکتاتوری سلطنتی و اسلامی، نقش سیاسی دانشجویان محرز و بر صفحات آن حک شده است. فعل و انفعالات حرکت آزادیخواهی در دانشگاه ها پیوسته با دستگیری و زندان فعالین آن، چه در دوران رژیم شاه و چه در دوران رژیم جمهوری اسلامی توأم بوده است و هر آنجا که جنبش های اجتماعی عروج کرده اند نقش دانشجویان مبارز در آن برجسته بوده است. ۱۶ آذر سال ۸۸ در راه است و در حالی که استقبال آن می رویم که یک جنبش میلیونی بر علیه رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی در جریان است و این خود ویژه گی هایی به جایگاه مبارزات سیاسی جنبش دانشجویی و خصوصا کمونیست ها در آن می بخشد.

۱۶ آذر روزی تاریخی از مبارزات ضد استبدادی است که در دهه سی، پس از کودتای ۱۳۳۲ در جریان بازدید ریچارد نیکسون معاون رئیس جمهوری وقت آمریکا به ایران، شکل گرفت. ارتش شاهنشاهی اعتراضات وقت دانشجویی در دانشگاه تهران را به گلوله بست و در جریان آن سه نفر از دانشجویان، به نام های؛ "شریعت رضوی"، "قندچی" و "بزرگ نیا" جان باختند. در مبارزات ضد دیکتاتوری شاه و نیز در جریان سرنگونی سلطنت در ایران، دانشجویان از خود چهره ها و فعالین بیشماری بر جای گذاشتند. جمهوری اسلامی در بدو امر به منظور قطع صدای آزادیخواهی به سرکوب شوراها و سازمانهای توده ای در کارخانه ها و دانشگاهها مبادرت ورزید و تحت نام انقلاب فرهنگی و به رهبری سروش به بستن و تصفیه دانشگاهها، یورش به دانشجویان، به قتل رساندن و دستگیری و اخراج آنان از کلاس های درس پرداخت. در دهه شصت که با سیلی از اعدام و تیرباران کمونیست ها، آزادیخواهان و مخالفین رژیم ارتجاعی همراه بود دانشجویان زیادی جان باختند.

از دهه هفتاد که سیاست های جهانی سرمایه داری (نئولیبرالیسم) به فضای سیاسی ایران راه یافت، بخشی از رژیم تحت عنوان توسعه سیاسی و ایجاد جامعه مدنی به گرد طیف دوم خرداد جمع شدند که در عین حال از حامیانی، در داخل و خارج از کشور برخوردار شدند. لیبرالها و سوسیال دموکراتها از قبیل جمهوری خواهان لائیک و سازمان فدائیان اکثریت در زمره حامیان خاتمی و رای دهنده گانش شدند. در این دوره طیف های سیاسی در جنبش دانشجویی شکل گرفت که هر یک با تعبیر خویش در مبارزات دخیل شدند و نتیجتا با حاکمیت یافتن طیف لیبرالی خالق ۱۸ تیر ۱۳۷۸ گردیدند. از یک سو ملی مذهبی ها و نیز لیبرال - سوسیال دموکرات ها در قالب دفتر تحکیم وحدت و از سوی دیگر طیف کمونیستی که در برگزیده دانشجویان چپ بود هر کدام با انگیزه های متفاوت در مقابل استبداد حاکم ایستاده گی کردند.

با تحركات جنبش کارگری از دهه هشتاد و ناکارایی اصلاح طلبان در پاسخ به نیازهای سرمایه داری در ایران، در جنبش دانشجویی چپ بطورکلی در مقابل طیف لیبرالی دست بالا را پیدا کرد و نزدیکی خود به جنبش کارگری و جنبش زنان را در شعارها و قطعنامه هایش بیان نمود. ۱۶ آذر ۱۳۸۵ اوج نمایش برگزاری روز دانشجو در هماهنگی با سایر جنبش های اجتماعی پا گرفته در ایران از جمله جنبش زنان و جنبش کارگری بود. گسترش محافل کارگری و ایجاد تشکل توده ای کارگری در هفت تپه در عین حال که به جنبش کارگری شتابی بخشید، فعالین کمونیست در جنبش دانشجویی را بدور هم متشکل کرد که خود در دوران حاکمیت استبداد اسلامی سرمایه در ایران تازه گی داشت، هر چند عدم انسجام سیاسی در جنبش دانشجویی و سرکوب آشکاران توسط رژیم ضربات سنگینی را به گرایش نوپای چپ در آن وارد کرد. بعد از سرکوب ۱۶ آذر ۱۳۸۶ در دانشگاه های تهران عده زیادی دستگیر و زندانی شدند و فعالیت های این دوره دچار اختلال جدی گردید. از آنجا که کمونیست ها در جنبش دانشجویی به یمن مبارزات کارگری بیشمار دارای زمینه های عینی فعالیت بودند، توانستند خود را در اشکال دیگری متشکل کنند و در شهرهای مختلف به موجودیت خویش تحقق ببخشند.

۱۶ آذر امسال در شرایطی از راه می رسد که شش ماه از عروج یک جنبش اجتماعی که در سراسر عمر ننگین رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی بی نظیر بوده است، می گذرد. جنبشی که همزمان با بحران جهانی و نیز داخلی سرمایه داری و علیرغم عدم وجود نقش کارگران به مثابه طبقه در آن، راه خود را به جلو هموار کرده است و جمهوری اسلامی در ایران را به چالش کشانیده است. کشتار خیابانی و تجاوز و شکنجه و هشدارهای بالاترین مراجع مذهبی و نظامی نه تنها نتوانست مانع پیشروی جنبش گردند بلکه عزم توده های به جان آمده از حاکمیت رژیم را برای متحقق شدن آزادی بیشتر کرده است و این در ۱۳ آبان و همزمان با روز دانش

آموز مشهود بود. از سوی دیگر موسوی - کروی، لیبرالها و سوسیال دموکراتها، که نشان سبز کاندیداتوری موسوی در مضحکه انتخاباتی دهم را قیای خویش کرده اند و تحت نام « جنبش سبز » تبلیغات می کنند در جنبش جاری به مثابه بازدارنده و ترمز آن عمل می کنند چرا که تعمیق مبارزات چه بسا بتواند سرمایه داری در ایران را آسیب پذیر و حتی دچار خطر جدی سازد.

شکی در آن نیست که با توجه به شرایط مادی در جامعه و بن بست بحران سرمایه داری در آن زمینه های دخالتگری کارگران به صورت یک طبقه اجتماعی در اوضاع سیاسی بسیار بالا است و خود تابعی از درجه انسجام و سازماندهی درونی آنان خواهد بود. اما این خود مستلزم جهت دادن به مبارزات کنونی و نشان دادن منافع آزادی خواهی در چهارچوب مبارزه طبقاتی علیه سرمایه داری در ایران خواهد بود. وجود جنبش جاری در ایران آن موقعیت مغتنمی است که تاریخا طبقه کارگر می تواند با دخالت اقتصادی و سیاسی در آن، جامعه را به سوی آزادی و رفاه ببرد. بی شک در این مبارزه تشکل ها و شوراهای کارگری قوام می یابند و مسیر سیاسی برای حاکمیت آنان تسهیل می شود. این پروسه مدیون گسترش مبارزات جاری و مدیون دخالتگری فعالیت دانشجویان کمونیست در عین حال در آن است، لذا برگزاری ۱۶ آذر امسال و جایگاه جنبش دانشجویی موقعیتی است که تاریخ مبارزات سیاسی ایران در حال حاضر در اختیار کمونیست های این جنبش قرار داده است، این موقعیت را می بایست مغتنم شمرد.

زنده باد انقلاب

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی ایران

زنده باد سوسیالیسم

کمیته فعالین کارگری - سوسیالیستی فرانکفورت - ماینز

۲۲ اکتبر ۲۰۰۹